

௧௭ - வது.

நளகருவபங்க பராக்கிரமம்.

கரியகடலி லுயர்சேது கட்டுனொன்ற விலங்கினங்கள்
சரியுமலைக ளெடுத்தெய்தித் தருமத்தனையு மொருகையாற்
றெரியவேந்திச் செருக்குற்ற தீரநளன்றன் வீரத்தைப்
பெரியவேழு மலையிட்டுப் பெயர்த்தவனுமன் கழல்போற்றி.

(இ-ள்.) கருநிறத் தோற்றத்தினை யுடைய கடலில் அணைகட்டுங் காலத்து அதற்குக் கொத்தனாக விருந்து (கொத்தன் கொல்லத்துக்காரன்) வானரவீராகள் விலங்கினஞ் சரியப் பெரிய பெரிய மலைகளைக் கஷ்டத்துடன் பறித்துக்கொண்டு வந்திருகைகளாலுங் கொடுத்தாலவைகளை ஒருகையால் இலகுவாக வாங்கிச் செருக்குற்ற நளனது பராக்கிரமத்தைப் பெரிய ஏழுமலைகளை ஒரே தடவையிலிட் டிரண்டுகையாலு மேந்தமுடியாது செய்து அவன் செருக்கினை யொழித்த ஆஞ்சனேயரது திருவடிகட்கு நமஸ்காரம், எ-று.

விவரம்.

பதினாறாவது பராக்கிரமத்தி லுரைத்த வண்ணஞ் சத்தவீரர் முதலியோரைக் கொன்று இலங்காபுரியைக் கடந்து மகேந்திரமலையை யடைந்து வானர வீரர்களைக் கண்டு சோபனங்கூறி ராமபிரானை யடைந்து வணங்கிப்

பிராட்டியைக் கண்டது முதலியகூறிச் சுக்கிரீவன் முத லான வானரத் தலைவர்களுடன் பெருமாளையும் இளைய பெருமாளையும் அழைத்துக்கொண்டு தக்ஷிண சமுத்திரக் கரை யடைந்த வாஞ்சனேயர் விபீஷணன் சுக்கிரீவன் இளையபெருமாள் முதலியவருடன் ஆலோசனை செய்து சேதுபந்தனஞ் செய்யும் வண்ணம் வானராதிபனான நள னுக்குச் சுக்கிரீவன் கட்டளையிட்ட காலத்தில் அவனதற் கிணங்கி அணைகட்ட மற்ற வானரர் மலைகள் மரங்கள் முதலிய கொண்டுவந்து கொடுத்த காலத்தில் ஆஞ்சனேய ருஞ் சுவாமி காரியமாகப் பெரிய பெரிய மலைகளைப் பெயர்த்து இருகையிலு மேந்திக்கொண்டு வந்து கொடுத் தனர். கொடுத்தவைகளை யெல்லாம் நளனனவன் வெகு லகுவாக ஒரு கையினாலேயே வாங்கிச் சிறுகல் லடுக்கு வதுபோ லடுக்கி அணைகட்டினான் அதுகண்ட ஆஞ்சனே யர் நாங்கொண்டு வருவதை மாத்திரம் இவ்வாறு செய்கின் றனா அல்லது மற்றையர்கள் கொண்டுவருவதையு மிவ் வாறே செய்கின்றனா என்று பார்த்து அனைவரிடமு மிவ் வாறே செய்கின்றானென்பதைக் கண்டு அவன் செருக்கை யடக்கக் கருதிப் பெரிய பெரிய மலைகளைப் பறித்து சுமந் துக்கொண்டு வந்து திடீரென்றிட்டனர். அவைகளையு மவன் கைகளால் இலகுவாகப் பிடித்தும் கைக்குத் தவறி னால் காலினாலெற்றிப் பிடித்துங் கடலிலிட்டு அணைகட்டி னான் அங்ஙன மவன் செய்யவே இவனை இருகரத்தாலும் மலையைத் தாங்கச் செய்யவேண்டு மென்றுதம துள்ளிற் கருதி ஓர்காலத்தில் மிகவும் பெரிய ஏழுமலைகளை யடுக்

காக எடுத்து வந்திட்டனர். அவைகளை யொருங்கே தாங்குமாற்ற லின்றித் தவறவிடுத்து முகம்வாடிச் செருக்கொழிந்தனன். இதனை,

"மூடுக்கினன் றருகென மூன்று கோடிய
ரெடுக்கினு மம்மலை யொருகை யேந்தியிட்
டடுக்கினன் றன்வலி காட்டி யாழியை
நடுக்கின னளனெனு நவையி னீங்கினான்."

"மஞ்சினிற் றிகழ்தரு மலையை மாக்குரங்
கெஞ்சுறக் கடிதெடுத் தெறிய வேகனன்
விஞ்சையிற் றாங்கினின் சடையன் வெண்ணெயிற்
றஞ்சமென் றோர்களைத் தாங்குந் தன்மைபோல்." எ-ம்.

"சோலைவாய் மணிவரையை
நிரைநிரை பறித்தனை
துலக்கிய நளன்செருக்கைக்
குழிட்டவரைகளோ ரேழிட்டடக்கி" எ-ம்.

வருவனவற்றாலுணர்க.

௧௮-வது.

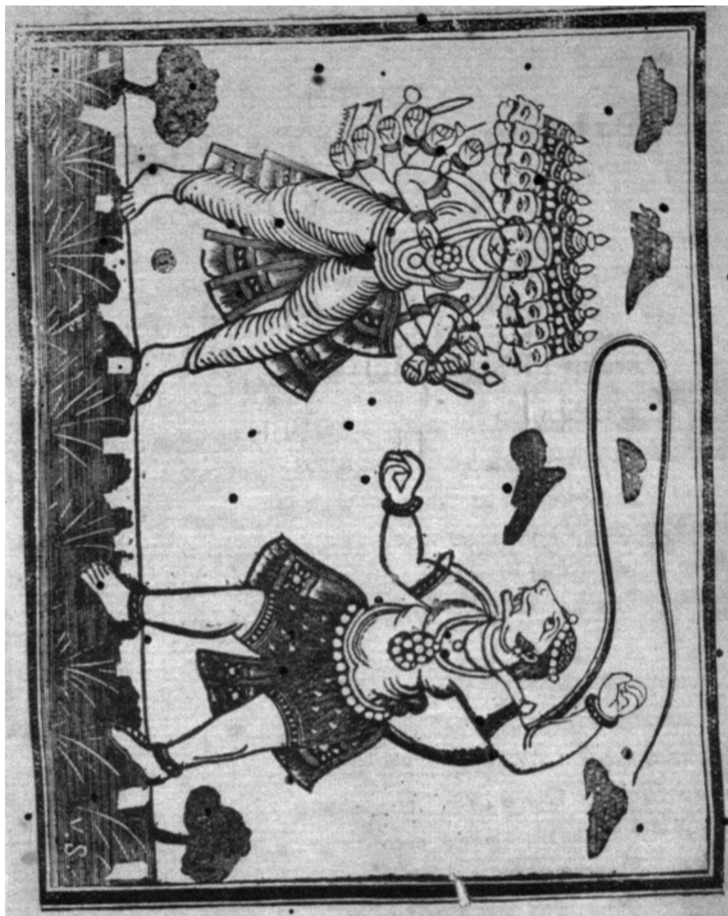
இராவண மர்மதந்த பேதன பராக்கிரமம்.

"மாமுர சுடுக்கைதக்கை மல்லரி தகுணிச்சம்மே
யாமிவை முழங்கத்தேரி லணை தசக் கிரீவன்செய்ய
மாமணி மார்பிற்குத்தி மறங்கெடுத் தென்னையாண்ட
தாமனை யிராமதூதத் தலைவனைத் தாழ்ந்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) சிறந்த முரசுகள் உடுக்கைகள் தக்கைகள் மல்லரிகள் தகுணிச் சங்கங்கள் முதலிய இவைகள் முழங்கா நிற்ப இரதமிவர்ந்து வந்த தசக்கிரீவனது செவ்விய சிறந்த மணிக்கவச மணிந்த மார்பிற்குத்தி யவனது வீரத்தினைக் கெடுத்து என்னையாண்ட காந்திரூபனை ராமதூதனை தலைவனை வணங்கி வாழ்வோமாக, எ-று.

இதன் விவரம்.

பதினேழாவது பராக்கிரமத்தி லுரைத்த வண்ணம் நளகர்வத்தை யடக்கிய மாருதியானவர் சேதுவின் வழியாகச் சென்ற பெருமாள் முதலானவர்களுடன் இலங்கா நகரத்தின் வடபாகத்தை யடைந்து சுவாமிகாரிய துரந்தரராய் இருந்த காலத்தில் வானரசேனைகளுடன் இராமபிரானெழுந்தருளி வந்திருத்தலை யுணர்ந்து கடுங்கோபங் கொண்டு அனேகமான அசுர சைனியங்களுடன் போர்க்

கோலங் கொண்டு வெளிவந்து பத்துக் கைகளிலும் பத்து விற்களைப் பிடித்துக் கடும்போர்புரிந்து வானர வீரர்களைக் கலக்கிக்கொண்டு வருதலைக்கண்ட ஆஞ்சனேயர் அந்த ராவண னெதிரே சென்று உனக் காண்மையிருந்தா லென் னுடன் முஷ்டி யுத்தமென்னுங் குத்துச் சண்டையைச் செய் பார்க்கலாம் என்றனர் அதுகேட்ட ராவணன் தனது லங்கையைக் கொளுத்தி நாசஞ் செய்தவனென்று கருதி. இதோ வந்தேனென்று விரைந்து தேரினின்று மிறங்கி ஆஞ்சனேயருடன் குத்துச் சண்டைக்கு நின்று இருவரு மாகச் சண்டை செய்தார்கள் கடைசியாக இராவணனு டைய மார்பில் ஆஞ்சனேயரொரு குத்துக் குத்தினர்.

"கைக்குத்தது படலுங்கழ லிருதர்க் கிறைகறைநீர்
மைக்குப்பையி னெழில்கொண் டொளிர் வயிரத்தடமார்பில்
திக்கிச்சின மதயானைகள் வயவெம்பனை செருவில்
புக்கிற்றன போகாதன புறமுக்கன புகழின்.

அள்ளாடிய கலசத்தனி மணியிற்றன திசைபோய்
விள்ளாநெடு முழுமீனென விழிவெம்பொறி யெழநின்
றுள்ளாடிய நெடுங்கால்பொர வொருங்கா வுலகுலையத்
தள்ளாடிய வடமேருவிற் சலித்தானறம் வலித்தான்."

என்றபடி யக்குத்துப் பட்டவுடனே மஹாதீரனை ராவணன் வீரமிழந்து தன்னிலை கலங்கி உலகழியுங் காலத் தூழிக்காற்றினு னிலைபெயருமேரு மலையைப் போலத் தள்ளாடினு னவனது மார்பில் அஷ்டகஜங்களின்

கொம்புகள் தைத்திருந்தவை புறமே உருவிவிழுந்தன சில உள்ளே உடைந்து தூளாயின இங்ஙனமாகியபின் னிராவணன் ஆஞ்சனேயரைப் பார்த்து வானரவீரா! யான் முன்னர் திக்கயங்களோடு பொருதகாலத்தி லவைகளென் மார்பிற் றங்கொம்புகளாற் குத்திச் சோற்றன. கைலையென்னும் வெள்ளிமலை என் கரங்கட்குப் பந்துபோல விருந்தது. அத்தகைய வென்னை வென்ற ஒப்பு முயர்வு மற்ற உன்னை மெச்சினேன் உன் பராக்கிரமமே பராக்கிரம மெனப் புகழ்ந்தனன். இதனை,

"வலியென்பது முளதேயது நின்பாலது மறவோய்
அலியென்பன புறநின்றன வுலகேழினு மடைத்தாய்
கலியென்றுயர் மலரோனுரை தந்த-விறை கலியேன்
மெலிவென்பது முணர்ந்தேனெனை வென்றாயினி விறலோய்."

என்பதனாலுணர்க.

ராமானுஜக்கிரஹண பராக்கிரமம்.

கூரிய காலவேலிற் கொடுஞ்சமர் புரிந்துவீழ்ந்த
வாரிய விளையோன் றன்னை யடைந்தெடுத் தகங்கரித்த
வீரிய விலங்கைவேந்தன் வெட்குற விரைவினெய்தி
யேரிய னென்னவேந்து மிமலனை நினைந்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) கூர்தங்கிய காலவேலினாற் கொடிய போர்புரிய வவ்வேல்பட்டு விழுந்த அழகிய இலக்குமணனை விரைந்தடைந் தெடுத்து அகங்கரித்த வீரியத்தினையுடைய இலங்கையரசன் எடுக்கவு மசைக்கவும் முடியாது வெள்கிநிற்கும் வண்ணம் இலக்குமணப் பெருமானை மிகவும் இலகுவானவரைப்போல் எடுத்துச் சென்ற தூய்மையாளரான ஆஞ்சனேயரைத் தியானஞ்செய்து வாழ்வோமாக-எ-று.

விவரம்.

பதினெட்டாவது பராக்கிரமத்தி லுரைத்த வண்ணம் இராவணனைக்குத்திய ஆஞ்சனேயர் மற்றொருபுறஞ் செல்லாநிற்பப் பின்னும் இராவணன் தனது தேரிலேறி விற்சண்டைசெய்து வானரர்களை அதஞ்செய்த காலத்து அவனையெதிர்த்துப் பெரும்போர் புரிந்த இலக்ஷுமணர் அவ்விராவணன் விடுத்த அம்புகளை யெல்லா நாசஞ்செய்து அவனை நடுங்கும் வண்ணஞ் செய்தனர். அதுகண்டு கடுங்கோபங் கொண்ட ராவணன் தெய்வீகமுடைய ஒரு வேலாயுதத்தினை யெடுத்து விடுத்தனன். அவ்வேலாயுதமானது இலக்ஷுமணர் விடுத்த அம்புகளையெல்லா நாசஞ் செய்துகொண்டு சென்றவர்மார்பிற்றாக்கியது அதனால் மூர்ச்சிதராகி அவர் கீழே சாய்ந்தார் அதுகண்டு தேவர்

முதலிய நல்லோரனைவருஞ் சலித்தார்கள் அசுரர் முதலிய தீயோ ரனைவரும் கெக்கலி கொட்டிச் சிரித்தார்கள். உடனே இராவணன் தன் மனதினுள் இந்த மனிதன் இராமனுக் கிளையவன் இவன் நல்ல போர்வீரன் இவனை தேவாஸ்திரமானது கொல்லாதமூர்ச்சைப் படுத்தியது இவன் சிறிது நேரத்தில் மயக்கந்தெளிந்தெழுந்தி ராமனோடு கலந்தால் காடுபற்றி யெரியுங் காலத்துக் காற்றுமுடன் கலந்ததுபோலாகி நமது சேனைகளை நாசஞ் செய்வார்கள். மயங்கிக்கிடக்கு மிவனுணர்தற்கு முன்னே இவனை நாமெடுத்து நமதிலங்கைக்குட் சீதையைப்போல சிறையிலடைத்துவைப்போம் பின்னர் இராமனையும் கூடுமானல் அவ்வாறு செய்யலாமென்று கருதித் தனது பர்வதாகாரமான தேரினின்றும் இறங்கி இலக்ஷுமணப் பெருமாள் கிடக்குமிடஞ் சென்று இருபுறத்துக் கைகளாலும் தூக்கிப் பார்த்தான் அவர் சிறிது மசைந்தாரில்லை அஷ்டகஜங்களும் எனக்கிணை யல்லாதன சிவன் கைலையுமெனக்கு ஈடானதன்று பெருமலையான் கைலாய மென்னுற் றூக்கப்பட்டதே சிறு மனிதனை இவனையேன் றூக்கமுடியவில்லை நமது பெலமெல்லாங் கூட்டித் தூக்குவோமென்று கருதி மூச்சடக்கி அதிகவன்மையுடன் லக்ஷுமணனைப் பின்னுந் தூக்கிப் பார்த்தான் அசைக்கக்கூட அவனாலாகவில்லை அதனலவனிவன் மேருவினுந் திண்ணியன் என்னுலசைக்கப் படாதபோது இவன் எவராலு மசைக்கப்படான் அம்மம்ம என்று வியந்து பின்னும் பின்னுந் தூக்கிப் பார்த்தான்.

இதற்குள்ளந்தப் போர்க்களத்தில் ஐயோ இளையபெருமாளை இராவண னெடுத்துக்கொண்டு போக உருட்டுகிறான் புரட்டுகிறான் மாருதியெங்கே மாருதியெங்கே யென்றொரு பெரிய ஆரவார முண்டாயது அதனைக் கேட்ட ஆஞ்சனேயர் ஒரே பாய்ச்சலாக இராவணனெதிரே சென்றனர். இவர் வருகையைக் கண்ட இராவணன் இறுமாப்புடன் விலகிநின்றனன்.

இவனெவராலு மிவனை அசைக்கமுடியாது என்று கருதி இறுமாத்தலைக் கண்ட மாருதி இளையபெருமாளை யொரு குழந்தையைத் தாய் தூக்குவதுபோலத் தூக்கியெடுத்துக்கொண்டு ஒரே பாய்ச்சலாக முன்நின்ற இடம் போய்ச் சேர்ந்தனர். இதனைக்கண்ட இராவணன் நம்மாலசைக்கவுமுடியாத இலக்ஷுமணனை இந்த அனுமான் எவ்வளவு இலகுவான பொருளாகத் தூக்கிக்கொண் டோடிப் போயினன் இவனை ஒத்த பராக்கிரமசாலிகளு முளரோ வென்று உள்ளுக்குள் ஆஞ்சனேயரை மெச்சினவனாகச் சென்றான் இதனை,

"எடுக்க லுற்றவன் மேனியை யேந்துதகேற்ற
மிடுக்கிலாமையி னிராவணன் வெய்துயிர்ப் புற்றான்
இடுக்கினுற்றவம் மாருதி புக்கெடுத் தேந்தித்
தடுக்கலாததோர் விசையினி லெழுந்தயல் சார்ந்தான்."

"தொகவொருங்கிய ஞானமென் றெவரினுந் தூயோன்
தகவுகொண்டதோ ரன்பெனுந் தனித்துணை யல்லால்
அகவுகாதலா லண்டகை யென்னினு மனுமன்
மகவுகொண்டுபோய் மரம்புகு மந்திரை நிகர்த்தான்."

என்றும் வருவனவற்றாலுணர்க.

உ௰-வது.

இராமாரோகண பராக்கிரமம்.

இந்திரன் முதலதேவ ரிறைஞ்சுதா ளமலன்போரில்
வெந்தரை நிற்றனோக்கி விரைந்தவன் முன்னரெய்தி
எந்தையென் றோளிலார்க வெனவகன் றோளிலேற்றி
மந்தர நாணநின்ற மாருதி சரணம்போற்றி.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் முதலியோர் வணங்குஞ் சரணாவிந்தங்களை யுடைய தூய்மையாளரான ஸ்ரீராமபிரான் இராவணனோடு செய்யும் போரில் வெவ்விய தரையினிற்றலைக்கண்டு விரைவாக அவரெதிரே சென்று எந்தையே எனது தோளிலேறி யருள்க என்றுகூறி யவரைத் தமது தோளிலேற்றி மந்தரமலையு நாணுமாறு நின்ற ஆஞ்சனேயரது திருவடிகட்கு நமஸ்காரம், எ-று.

விவரம்.

பத்தொன்பதாவது பராக்கிரமத்தி லுரைத்தவண்ணம் இளையபெருமாளை விரைந்தெடுத்துக்கொண்டு ஆஞ்சனேயர் சென்றபின்னர் இராவணன் ஆயிரங் குதிரைகளால் இழுக்கப்படுவதும் குடைகொடி சாமரைகளால் விளக்கமானதும் பொன்மயமானதும் மாணிக்க மரகத கோமேதக புஷ்பராக வைடூரிய இந்திர நீலாதி ரத்தின கசிதமானதும் மேருபர்வதம் போல்வதும் வாயுவேக மனோவேகமாகச் செல்லத்தக்கதும் அநேகம் சாரதிகளையுடையதும் அதிக விசாலமானதுமான ஒரு பெரிய தேரின்மீது

பேரி காகளாதிகள் முழங்கச் சங்கபடகங்கள் தழங்க
மகுட ஆர கேயூர கடக கங்கண கடிசூத்திர அங்கு வீர
கண்டையாதி திவ்வியாபரண அலங்கிருதனாய் இருட்
டிடை மதியங்காட்டு இருபதுபிறைத் தந்தங்களுடன் முன்
னிலும் பின்னிலும் திவ்வியாபரணா லங்கிருதரான அசுரர்
கள் மெய்க் காவலர்களாகப் போர்க்கோலத்துடன் வர
அதிக கெம்பீரமான தோற்றத்துடன் போருக்கென இரா
மபிரானெதிரே வந்தகாலத்தில் பெருமாள் இடையிற் கட்
டிய மரவுரியுடனும் தலையிற்கட்டிய ஜடாசூடத்துடனும்
இரதமுதலிய எவையுமின்றிப் பாதசாரியாய்த் தமது திரு
மேனியின் காந்தியே பரிவாரமாக விளங்க வெறுந்தரையி
னிற்பதைக்கண்ட மாருதி பெருமானைப் பண்டுபடியளந்த
பரந்தாமனென் றறிந்தவராதலின் இழிந்த இராவணன்
மிகவும் உயர்ந்த தேரினின்று பொருதலும் அவனையெதிரி
யாகக்கொண்டு பொரநின்ற எம்பெருமான் வெறுந்தரையி
னின்று பொருதலு முண்டானால் ஏழைமானிடனென் றவ்
விழிஞன் கருதியதனை யவன் மெய்யென்றன்றோ நினைப்
பான் இவ்வெம்பெருமான் இவ்வாறு நிற்றலைக்கண்டு இரா
வணன் கொண்ட செருக்கினையா னடக்குகின்றேனென்று
விரைந்து ஸ்ரீராமபிரானை யடைந்து அண்ணலே தேவரீர்
எதிரியான இராவணனெதிரே அவனுயர்ந்த தேரினின்று
பொருங் காலத்துத் தரையினிற்ப தடியோங்களுக்குச்
சகிக்கக்கூடாத விஷயம் தயைசெய்து அடியேன் றோளின்
மீது எழுந்தருள வேண்டுகின்றேன் என்றவுடனே பெரு
மாள் ஆஞ்சனேயரது பராக்கிரம முழுது முணர்ந்துள்ள

வராதலி னவ்வாறே யென்றனர். செம்மல்கூறிய வம் மொழிகேட்ட நம்மாருதி இராவணன்றன் தேரினுமுயர முமகலமுமான அகன்ற புயங்களையுடைய மிகவும் பெரிய வுருவினராகித் தாழ்ந்தனர் பெருமாளும் அவர் தோள் கள்மீது திருவடிகளை வைத்துக் கோதண்டமேந்தித் தரை யினிற்குமாபோலக் கஷ்டமின்றி நின்றனர்.

ஆஞ்சனேயருடைய புயங்கள் இராமபிரானுக்குப் போர்புரிதற்கு இனி இந்திரனனுப்பும் இரதத்தினும் அதிக சௌகரிய மானவையாகவே விளங்கின. இரதங்கள் உள்ள அளவிலேயே கிடக்கும் அகலவுநீளவுங் குறுகவு மவற்றுலாகா ஆஞ்சனேயர் புயங்கள் எவ்வளவகலம் வேண்டுமானாலும் அகலும் குறுகவேண்டுமானாலுங் குறு கும் உயரவேண்டுமானாலு முயரும் இவ்வாறதிக சிறப்ப மைந்த புயத்தில் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி ஏறி நின்று தமது கோதண்டமென்னும் வில்லினை வளைத்து நாணே றிட்டு யுத்தத்துக்கு ஆரம்பித் தனைக்கண்ட இரா வ்ணன் சாரதியை யெச்சரிக்கச் சாரதி அவனுடைய அசுர மாயாசம்பந்தமான அசுவாதிகளையுடைய இரதத் தினைப் பலவிதங்களாகச் சுழற்றி விட்டனன் அங்ஙனம் விட்ட இரதத்தினெதிரே ஆஞ்சனேயரும் விளையாட்டா கவே எதிரேயே எங்குச்சென்றாலுந் தாமுமிருந்தனர்.

இவ்விதமான ஆச்சரியச் செயலினைப் பார்த்து ஆதி சேடனும் கருடனும் நாம் பகவானுக்கு வாகனபீடங்க ளாக இருப்பவர்களாயினும் இம்மாருதிக்குள்ள ஆற்றல்

நமக்கில்லையென்று கருதி நடுங்கினர். அண்டபிண்ட சராசரங்களை யெல்லாந் தமது குக்ஷியில் வைத்து ரக்ஷிக்கும் பகவானை யேந்தி இரதமாகவும் சாரதியாகவும் அசுவங்களாகவும் உள்ளவையின் றொழில்களைத் தாமே செய்யக் கண்ட இராவணாதியர் நடுங்கினர். தேவராதியர் களிப்புற்றனர். இதனை,

"நன்று நன்றென நாயகனேறின னுமம்
குன்றின் மேலிவர் கோளரி யாமெனக்கூறி
அன்றுவானவ ராசிக ளியம்பின ரீன்ற
கன்றுதாங்கிய தாயெனி மாருதி களித்தான்."

"மேருவின் சிகரம்போன்ற தென்னினும் வெளிறுண்டனமான்
மூரிநீரண்ட மெல்லாம் வயிற்றிடை முன்னங்கொண்ட
ஆரியற் கனேகமார்க்கத் தாலிடம் வலமதாகச்
சாரியை திரியலான மாருதிதருமப் பொற்றேர்."

"இம்பரானெனின் விசும்பின னுருமோ ரிலமப்பின்
தம்பைசூடிய விராவணன் முகந்தொறுந் தோன்றும்
வெம்பு வஞ்சகர் விழிதொறு மேவினனின்றான்
அம்பின்முன் செலுமனத்தின் முன்செலு மனுமன்."

என்னு மிவைகளாலுணர்க.

உக - வது.

சூலபேதன பராக்கிரமம்.

ஞாலத்தைப் பெயர்த்துக் கோட்டிடைவிடத் தாக்கிநின்ற
கோலத்தை யனையகும்ப கருணனுங் கொடியோன் விட்ட
ஆலத்தை நிகர்த்ததாகி யமரரை யலைத்த பொல்லாச்
சூலத்தைத் தகர்த்த வன்மைச் சுந்தர னடிகள்போற்றி.

(இ-ள்.) கடனடுவின் மறைந்த பூமியைத் தந்தத்தினடு விலமைத் தெடுத்துநின்ற வராகமூர்த்தியையொத்த கும்பகருணனென்னுங் கொடியவன் விடுத்த வாலகாலத்தை யொத்ததாகிப் பண்டுதேவரை வருத்தியதான கொடிய சூலத்தைப் பிடித்தொடித் தெறிந்த ஆஞ்சனேயரது திருவடிகட்கு நமஸ்காரம், எ-று.

இதன் வரலாறு.

இலங்கையிற் சீதா பிராட்டியினிமித்தம் வானரவீரருக்கும் இராவணனுக்கும் போர்நடந்து இராமபிரானல் இராவணன் வலியிழந்து இலங்கையிற் புகுந்து நித்திரையிற்கிடந்த கும்பகருணனை யானை முதலியவைகளை விட்டுமிதிப்பித்தெழுப்பி அவனுக்கு யானை குதிரை யாடு பன்றி முதலிய விலங்குகளின் ஊன்முதலியவைகளுடன் மலைமலையாகக் குவிக்கப்பட்ட அன்னராசிகளையும் பலவகையான சாராயங்களையுங் கொடுத் துண்பித்துச் சந்தனமுதலிய பூசித் தாம்பூல முதலியவளித்துச் சந்தோஷப்படுத்தித்

தானே மகுடஞ்சூட்டியும் கவசமணிந்தும் கச்சைகட்டி யும் பிற ஆபரணங்களால் அலங்கரித்தும் உல்லாசப்ப டுத்தி யானைகளாயிரங் குதிரைகளாயிரம் பேய்களாயிர மாக இழுக்கும் பெரிய தேரிலேற்றிப் பேரிபடக முதலிய வாத்திய முழக்கத்துடன் இராமபிரானை வெல்லுமாறு அனுப்ப மலையையீர்ந்து வருமலைபோல விரைவாகப் போர்க்களமெய்தி அசுரசேனைகளை வானரர்கள்மீ தேவித் தானுமஸ்திரப் பிரயோகஞ்செய்தும் தேரினினின் றிறங்கி முசலத்தா லடித்தும் பெரும்போர் புரிந்தகாலத்து வானர ராஜனான சுக்கிரீவன் அந்தக் கும்பகர்ணனை யெதிர்த்து மலைகளாற் பெரும்போர் புரிந்தனன். சுக்கிரீவனெறிந் தெறிந்த மலைகளையெல்லாங் கும்பகர்ணன் பொடிபொடியா கத் தகர்த்துக் கடைசியாக விடுத்தவொரு பெருமலையைக் கையாற்பிடித்துப் பிசைந்து பொடிபொடியாக்கி யுதிர்த்து மிக்க கோபத்துடன் எவராலுந் தடுக்கவும் எடுக்கவும் விடுக் கவுமுடியாத பெரிய சூலமொன்றைத்தான் முன்னந்தவஞ் செய்தகாலத்துப் பெற்றுள்ளதனை யெடுத்துச் சுக்கிரீவன் மீது விடுத்தனன். அதுகண்ட வானரர்களும் பிறருஞ் சுக் கிரீவமகாராச னிறந்தான் இறந்தானென்று கூவினார்கள். உருத்திரன் கைச்சூலம்போன்ற அச்சூலமானது அவன் கையினின்றும் அந்தரத்தி லெழும்பி அக்கினிச்சுவாலை வீசிக்கொண்டு சுக்கிரீவனை நாடிவந்தது அதனைக்கண்ட ஆஞ்சனேயர் உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல விரைந்து ஒரே. பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து அந்தச் சூலத்தினை ஒருகை யினாற் பிடித்து இருதுணியாக ஒடித்துவீசிக் கீழேயெறிந்

தனர். அதுகண்ட ஆதித்தியர் வசுக்கள் அசுவனிதேவர் உருத்திரர் முதலிய தேவர்களும் சாம்பன் நீலன் நளன் குமுதன் பனசன் கேசரி முதலிய தேவர்களும் வானர வீரர்களும் ஆரவாரஞ்செய்து ஆஞ்சனேயரை வாழ்த்தினர். எனக்கிணை யெவருமில்லென விறுமாப்புடன் நின்று பெரும்போர் புரிந்த மஹாவீரனை கும்பகருணனும் ஆஞ்சனேயரைப் பார்த்து வீரனே நின்னையொத்தவர்களிருக்கும் பக்கத்தினர் வெல்லுதற் கென்னதடை நீயே பராக்கிரமசாலியெனப் பலவாறு கொண்டாடினன். இதனை,

"நிருதனுமனையவ னிலைமைநோக்கியே
கருதவுமியம்பவு மரிதுன்கைவலி
அரியனமுடிப்பதற் கனைத்துகாட்டினும்
ஒருதனியுளையிதற் குவமையாதென்றான்" என்பதனாலுணர்க.

V.S.

௨௨ - வது

தேவாந்தக சங்கார பராக்கிரமம்.

பூவாரகழி பொலியிலங்கைப் புறத்திலரிக டம்முடனே
மேவாவரக்கர் குலஞ்செகுப்ப மேவுஞான்று மிடுக்குடனே
மாவாரணங்க்டமை நடத்தி மதர்த்தெதிர்ப்பொருத கொடியோனாந்
தேவாந்தகனைச் சவட்டியுயிர் செகுத்தவனுமன் கழல்போற்றி.

(இ-ள்.) நீர்ப்பூக்கணிறைந்த வகழிகளுடன் விளங்கு மிலங்கைநகரின் வெளிப்புறத்தில் வானர சேனைகளுட னெய்தி நகரைவளைத்துப் போரிடுங்காலத்தில் இறுமாப் புடனே மிக்க யானைப்படைகளை நடத்திவந்து திமிருடன் சண்டைசெய்த கொடியவனான தேவாந்தகனென்பவனை யெதிர்த்துப் பொருதவனுயிரைத் தொலைத்த ஸ்ரீ அஞ்சனு நந்தனரது திருவடிகட்கு நமஸ்காரம், எ-று.

இதன் வரலாறு.

அதிகாயனென்னு மசுராதிபனுக்குச் சகோதரனும் யானைப்போர் நடத்துவதி லதிசமர்த்தனும் தேவர்கட்கெ மன்போல்பவ னாதலால் தேவாந்தகனென்று பெயர்பெற்ற வனுமான அசுரவீரன் இலங்கையின் தென்புறத்தில் சீதா பிராட்டியைச் சிறைமீட்டும் பொருட்டு வந்திருந்த வானர வீரர்களை யெதிர்த்துப் போர்புரிந்தனன் அவன் அவ்வா றனேகம் யானைப்படைகளுடன் வந்து வானரவீரர்களை வாட்டுதலைக் கண்ட வீராதிவீரரான ஆஞ்சனேயர் கடுங் கோபத்துடன் அவ்வியானைப் படையின் நடுவுட்பாய்ந்து அவைகளை,

"கருங்கார்புரை நெடுங்கையன களியானைக் ளவைசென்
றொருங்காயின வுயிர்மாய்ந்தன பிறிதென் பலவுரையால்
வருங்காலமும் பெரும்பூதமும் மழைமேகமு முடனுய்ப்
பொருங்காலையின் மலைமேல்விடு முருமேறெனப் புடைத்தான்."

"மிதியாற்பல விசையாற்பல மிடலாற்பல விடறும்
கதியாற்பல காலாற்பல வாலாற்பல வீரன்
நுதியாற்பல நுதலாற்பல நெரடியாற்பல பயிலும்
குதியாற்பல குமையாற்பல கொன்றானற நின்றான்."

என்றபடி உதையாலுங் குத்தாலு மிதியாலு மடியாலும் இடியாலும் யானைகளை யெல்லா மஞ்சனுநந்தனர் சங்கரித்து நின்றனர் பின்னுந் தேவாந்தகன் கடுங்கோபத்துடன் அனேகமாயிரம் யானைகளை ஆஞ்சனேயர்மீ தேவினன் அவைகளைக்கண்ட மாருதி மிக்கவீரத்துடன்,

"பறித்தான்சில பிளிர்ந்தான்சில வகிர்ந்தான்சில பனைபோல்
இறுத்தான்சில விடர்ந்தான்சில பிளந்தான்சில வெயிற்றால்
கறித்தான்சில கவர்ந்தான்சில கடிந்தான்சில பிடித்தான்
முறித்தான்சில திறத்தானையின் நெடுங்கேதுகெண் முனிர்தான்."

"வாரிக்குரை கடலிற்புக விலகுந்நெடு மீரத்தால்
சாரித்தலைத் திருட்டுந்நெடுந் தலத்திற்படுத் தரைக்கும்
பாரிற்பிடித் தடிக்குங்குருடர் பறிக்கும் படர்விசும்பின்
ஊரிற்செல வெறியும்மிதித் திழக்கும் முகத்துதைக்கும்."

"வாலால்வர வளைக்குந்நெடு மலைப்பாம்பென வளையா
மேலாரொடு பிசையும்முழு மலைமேற்செல விலக்கும்
ஆலாலமுண் டவனேயென வகல்வாயினிட் டதுக்கும்
தோலாயிர மிமைப்போதினி லரியேறெனத் தொலைக்கும்."

"சையத்திணு முயர்வுற்றன திறகட்களி பதமா
சொய்திற்கடி தெதிருற்றன நூறுயிர மாஞு
மையற்கரி யுகிரிற்சில குழையுக்குரு மண்றயத்
தொய்யற்பட ரழுவக்கொழுஞ் சேஞயுகத் துகைப்பான்."

என்றபடி பின்வந்த யானைப்படையிற் சிலவற்றின் கொம்புகளைப் பறித்தும் சிலவற்றைப் பிளந்தும் சிலவற்றை வகிர்ந்தும், சிலவற்றை மரக்கிளையை யொடிப்பது போல வொடித்தும், சிலவற்றையிடந்தும், சிலவற்றைப் பிளந்தும், சிலவற்றைப் பற்களாற் கடித்தும், சிலவற்றைக் கடித்தும், சிலவற்றைப் பிடித்தும், சிலவற்றை முறித்தும், சிலவற்றைக்கடலுள் விழவெறிந்தும், சிலவற்றைப் பெரிய மரத்தால் மோதியடித்தும், சிலவற்றைத் தரையிலிட்டுத் தேய்த்தும், சிலவற்றை வாரியெடுத்துத் தரையிலடித்தும், சிலவற்றைக் குடரைப் பறித்தும், சிலவற்றை விண்ணிற் புகவெறிந்தும், சிலவற்றை மிதித்துருட்டியும், சிலவற்றை முகத்திலுதைத்தும், சிலவற்றை வாலால்வளைத்து மலைப் பாம்பெனச்சுற்றி மேலாபொரு திசையிற் பிசைந்தும், சிலவற்றைப்பெரியமலைமீதுசென்றுவிழவெறிந்தும்,சிலவற்றை யாலால முண்டவனைப்போல பெரிய வாயிலிட்ட துக்கியும் கொன்று எங்கும் யானைக்குருதியும் பிணமுநிரம்பிக் கிடக்குமாறு செய்தனர். அதுகண்ட கொடியோனுன தேவாந்தகன் வெகு விரைவாகத் தனது தேருடன் ஆஞ்சநேய ரெதிரேயெய்தி வீரகர்ச்சனை செய்து வில்லை வளைத்து நாணேறிட்டுக் குண்த்தொனி கட்டி அநேகம் அம்புகளை ஆஞ்சநேயர் மீதுவிடுத் தாரவாரித்தனன். அதுகண்ட

ஆஞ்சனேயரு மதிகக்ஷேபத்துடன் அவன்மீது சென்று படும்படி ஒரு பெரிய மரத்தினைப் பிடுங்கி யெறிந்தனர் அதனையவன் அம்புகளினால் நாசஞ்செய்து பின்னும் பின்னும் அம்புகளைத்தொடுத்தான் உடனே ஆஞ்சனேயர் ஒரு பெரிய மலையைப்பிடுங்கி யவன்மீதெறிந்தனர் அவன் அதனையுந் துண்டுதுண்டாக உடைத்தெறிந்தனன். உடனே ஆஞ்சனேயர் அவனையொரு பொருட் படுத்தாதவன் தேரிற் பாய்ந்து அவன் கைவில்லைப் பிடுங்கி அனேகந் துண்டுகளாக வொடித்தெறிந்து கர்ச்சித்தனர். உடனே யவனொரு தோமராயுதமெடுத் திவர்மீதுவிடுத்தனன் அது வந்து ஆஞ்சனேயர திடத்தோளிற்பட்டது அத்தோமரத்தினை வலக்கையாற் பிடித்து தேவாந்தக னேறிவந்த தேரினையும் சாரதியையுங் குதிரைகளையு மடித்து நாசஞ்செய்தனர். தேர்முதலிய நாசஞ்செய்யப் பட்டவுடன் தேவாந்தகனொரு சூலாயுதத்தினை யெடுத்தனன் சூலாயுதமெடுத்தவுடனே ஆஞ்சனேயர் விரைந்து அவனெதிரே சென்று கடுங்கோபத்துடன் அவன் கன்னத்திலறைந்தனர். அவ்வறைபட்டுத் தேவாந்தகன்,

"சூலப்படை தொடுவான்றனை யிமையாதமுன் றொடர்ந்தான்
ஆலத்தினும் வலியானும்வர் தெதிரேபுகுந் தடர்த்தான்
காலற்கிரு கண்ணுன்றன கையாலிருந் தூய்ப்பின்
மூலத்திடை புடைத்தானுயிர் முடிந்தான்சிர மடிந்தான்."

என்றபடி இறந்துபட்டனன் அதுகண்ட தேவர்கள் மகிழ்ச்சியுற்றனர்.

உங - வது.

திரிசிரத்வம்ச பராக்கிரமம்.

பைத்தலை யரவைந் தாங்கும் பார்முத லுலகமெல்லா
மெய்த்தலைந் திடுமோசெய்த விராவண னகனித்தார்ந்த
முத்தலை யரக்கன் றன்னை முனிந்தழித் திட்டவீர
சித்தனை யனுமன் றன்னைச் சிந்தனை செய்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) விடப்பையினையுடைய வரவந்தாங்கும் பூமிமுதலிய வுலகமனைத்தும் இளைப்புற்று வருந்தும் வண்ணங் கேடுசெய்த விராவண சைந்யத்தொருவனாய் மூன்றுசிரங்களை யுடையனாதலாற் றிரிசிரனென்று பெயருடையனாய் நின்றுபொருத அசுரனைச் சீற்றத்துட னேற்றழித்த வீர சிந்தையினையுடைய ஆஞ்சனேயரை நினைந்து வாழ்வோமாக. எ-று.

இதன் விவரம்.

இருபத்திரண்டாவது பராக்கிரமத்தி லுரைத்தாங்கு தேவாந்தகனைக் கன்னத்திலடித்து ஆஞ்சனேயர் கொன்றவுடன் அதிக கோபத்துடன் அதிகாயனென்பவனும் திரிசிரனென்பவனுமாக வந்து ஆஞ்சனேயருட னெதிர்த்துப் பெருஞ்சமர் புரிந்தனர். அங்ஙனஞ் சமர்புரிந்தவர்களில் திரிசிரனென்பவனை யாஞ்சனேயர் காலாலொரு வுதையுதைத்துக் கீழேதள்ளி யவன்றலையை மிதித்து நசுக்கி யுடைத்தவனை

"ஆமாமெனத் தலைமூன்றுடை யவனுர்த்தவங் கடர்த்தான்
கோமுன்றனிப் பெருந்தூதனு மெதிரேசமர் கொடுத்தான்
காமாண்டவர் கல்லாதவர் வல்லீரெனக் கழறு
நாமாண்ட னூரயனின்றுற நடுவேபுக நடந்தான்."

"தேர்மேற்செலக் குதித்தான்றிரிசிரத்தோனையோர் திறத்தால்
கார்மேற்றுயில் மலைபோலியை கரத்தாற் பிடித்தெடுத்தான்
பார்மேற்படத் தரைத்தானவர் பழிமேற்படப் பிடித்தான்
போர்மேற்றிசை நெடுவாயிலி னுளதாமெனப் போனான்."

என்றபடி வதைத்தனர் அதுகண்ட தேவர்கள் ஆரவாரஞ் செய்தனர். அதிகாயன் இவரொடு பொராமலஞ்சி வேறிடம் புக்கனன்.

உச - வது.

நிகும்பசங்கார பராக்கிரமம்.

தரும்பரிசித்துவே யென்னத் தருநிழ லரசமன்னன்
மிகும்பரி சனத்திேனாரும் மேனிலைத் தற்றவாழ்த்த
இரும்படி வேலொன்றேவி யிளையனோ டெதிர்த்தபொல்லா
நிகும்பனை வதைத்தவைய னினைவினல் வினைகளர்வாம்.

(இ-ள்.) இவனுக்கிதுவே சரியானதெனக் கற்பகநிழலரச னை இந்திரனு மவனுடைய பரிசனங்களான தேவர்களும் வாழ்த்தும் வண்ணம் இளைய அங்கதன்மீது சூலவேலினை விடுத்துப் போர்புரிந்த கொடியவனை பொல்லாத நிகும்ப னைக்கொன்ற ஆஞ்சனேயரைத் தியானித்துப் பாவங்களை நீக்கிக் கொள்ளுவோமாக, எ-று.

விவரம்.

நிகும்பனென்னும் பெயரினையுடைய அரக்கன் அங் கதனென்னும் வானரராஜ குமாரனொடு பொருது அவ னைக் கொல்லக் கருதித் தெய்வீகம் வாய்ந்த ஒரு சூலத் தினை யெடுத்தனன். அதனை யாஞ்சனேயர் கண்டு தம திளவரசனுக் குண்டாகுந் தீங்கைநீக்க கருதி விரைந்து அந்நிகும்பனெதிரே சென்றவன் கையிலிருந்த சூலத்தி னைப் பிடுங்கி அநேகஞ் சுக்கலாக வொடித்தெறிந்து,

"தடையேதுமில் சூலமுனிந்து சலத்தால்
விடையேகிக ரங்கதன்மேல்விடு வீரனை
இடையேதடை கொண்டதனோட விழங்கைப்
புடையேகொடு கொன்றுடன் மாருதிபோனன்."

என்றபடி அவனை ஒரேகுத்தினற் கொன்றனர். இத னைக்கண்டு தேவர் முதலியவர்கள் மகிழ்ச்சியுற்றனர்.

உரு - வது.

தூமாக்ஷசங்கார பராக்கிரமம்.

நெடியமேருமலை நாணநீண்ட வைய்ய மீதாகிக்
கடியபெரும் போர்புரி தூமக் கண்ணன் மடிய வமர்செய்த
படியிலழகார் திருமேனிப் பாமவனும னதுசெய்ய
வடிகடம்மை முடிமேலா வமைத்துக்கலியை யகல்வோமால்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த மேருமலையு நாணும்வண்ணம் உயர்வு பொருந்திய தேரின்மீதேறி வந்து கடுமையாகப் பெரிய போர்புரிந்த தூமாட்சன் இறந்தொழியுமாறு போர்செய்த ஒப்பற்ற வழகிய திருமேனியினையுடைய சிறந்த ஆஞ்சனேயரது திருவடிகளைச் சிரசிற்றாங்கி வறுமையை யொழிப்போமாக. எ-று.

விவரம்.

கொடிய செயலையுடைத்தாந் தன்மையாகவுடைய இராவணனுடைய சிறந்த சேனாபதிகளி லொருவனும் தேவர் முனிவர் முதலிய சாதுக்களுக்கதிக தீங்கிழைப்பவனும், தூமாக்ஷனென்னும் பெயருள்ளவனுமான ராக்ஷஸவீரன் ராவணனா லேவப்பட்டு ராமச்சந்திர மூர்த்திக்கு விரோதியாகிச் சதுரங்க சைனியங்களுடன் போர்க்களமெய்தி வானரவீரர்களுடன் போர்புரிந்த காலத்து ஆஞ்சனேயர் கடுங்கோபத்துடன் அவனெதிரே சென்று வீரகர்ச்சனை செய்து அவனுடைய சதுரங்க சைனியங்களையும் அடித்

தும் உதைத்தும் மிதித்தும் வதைத்தனர். அதுகண்ட தூமராக்ஷன் கடுங்கோபத்துடன் தன்தேருடன் ஆஞ்சனேயரை எதிர்த்து மலைபோன்ற வில்லினை இளம்பிறைபோல் வளைத்து மலையரவம்போன்ற நாணியை ஒழுங்குறப் பிணித்து விரலாகியல்தெறித்து நாணோசைகண்டு அர்த்தசந்திரம் பதுமட்காராசம் கங்கபத்திரம் சூசிமுகம் முதலிய கூரிய சீரிய அம்புகளை விடுத்துப் போர்புரிந்தனன். அங்ஙனம் போர்புரிந்தவனை ஆஞ்சனேயர் கிட்டி அவனேறிய தேரை யுதைத்துடைத்து அவனைக் கீழேதள்ளி,

"மலையிற் பெரியா னுடல்மண் ணிடையிற்
டுலறக்கடரு வியகால் கொடுத்துத்
தலையிற்பருகிப் பருவா யனல்கால்
தலைங்கைக் கொடெற்றிந்து தணிந்தனனால்."

என்றபடி அவன் றலையைக் கையாற்றிருகி யெறிந்து கர்ச்சித்தனர். தேவராரவாரஞ் செய்தனர்.

———

உ௬ - வது.

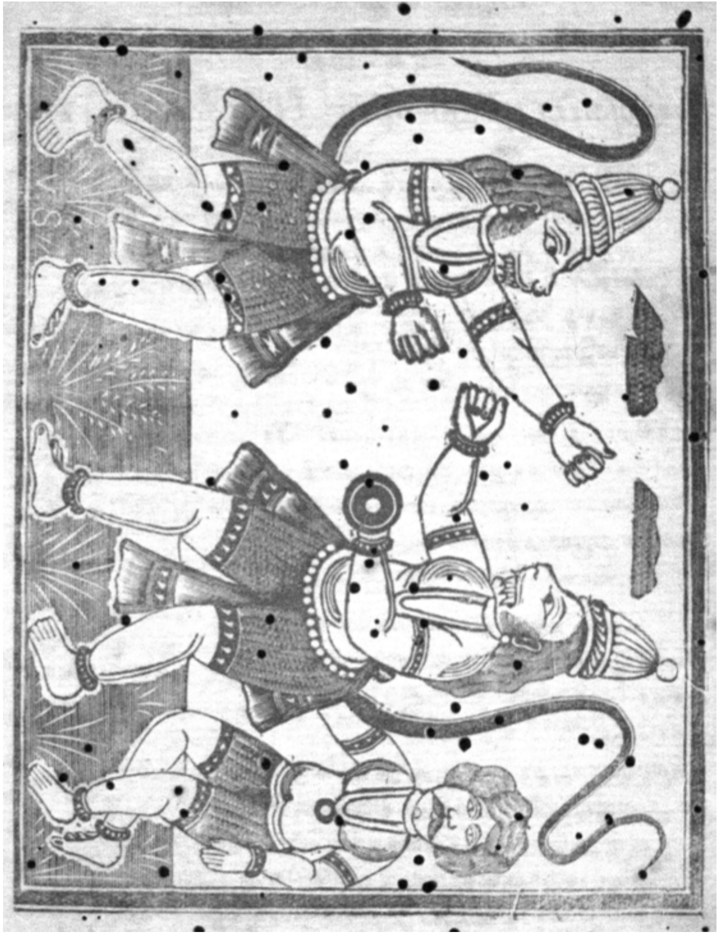
அகம்பத்துவம்ச பராக்கிரமம்.

கறையடிக் களிநல்யானைக் கணத்துடன் காற்றின்வேக
நிறையடிப் பரிமாவெள்ள நிரையுறத் தமுலங்காட்டும்
பறையடித் தமர்க்குநேர்ந்த பதகனை யகம்பனென்னும்
பிறையெயிற் றவனைச்சாய்த்த வனுமனைப் பேணிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) உரலனைய காலினவான களிப்பினையுடைய நல்ல யானைக் கூட்டத்துடன் வாயுவேகம்போலும் விரைவினையுடைய கால்களோடுங்கூடின குதிரைப்படைகளும் உடன் பராவிற்ப ஆரவாரத்தினையுடைய பேரிகையாதிய முழங்க வமர்க்களத்தெய்திப் போர்புரிந்த பிறைபோலுந் தந்தங்களையுடைய அகம்பனென்பவனை வதைத்த ஆஞ்சனேயரை யடைந்து வாழ்வோமாக. எ-று.

விவரம்.

தேவசேனுபதியாற் பண்டு தொலைக்கப்பெற்ற தாருகனென்பவனே மீட்டும் பிறந்து இராவண சேனுபதியாய் வந்தானே? என்றெண்ணத்தக்க கொடியோனும் ஆயிரங் கோவேறு கழுதைகளைப் பூட்டிய தேரினையுடையவனும் ரதகசதுரகபதாதி யென்னுஞ் சதுரங்க சைனியங்களையுடையவனும் மலைசலிக்கினு நிலைசலியாத வீரனுமான அகம்பன் என்னுமசுரன் ராவணனுடைய தூண்டுதலால் வானர வீரர்களை நாசஞ்செய்யக் கருதி பேரிமத்தள காளாதி வாத்திய கோஷத்துடன் ரணகளமடைந்து,

"யான் றடேனென்னின் மற்றிவ் வெழுதிரை வளாகமென்னும்
வான் றடா தரக்கரென்னும் பெயரையு மாய்க்குமென்னு
ஊன் றடா நின்றவாளி மன்னு தாரருத் தூச்சென்றான்
மின்றொடா நின்றதிண்டோ ளனுமனும் விரைவின்வந்தான்."

என்றப்படி அகம்பன் ரணக்களமடைந்து யானிவ்வா னரவீரரை யடக்காவிட்டாலின்னேர் நம்மினத்தின ரனை வரையுங் கொன்று குவிப்பனென்று வீராட்டகாசஞ் செய் துவருதலைக்கண்ட ஆஞ்சனேயர்,

"தேரொடு களிறுமாவு மரக்கரு நெருக்கித்தெற்றிக்
காரொடு கனலுங்காலுங் கிளர்ந்ததோர் காலமென்ன
வாரொடுதொடர்ந்த பைம்பொற் கழலினன் வருதலோடுஞ்
சூரொடுதொடர்ந்ததண்டைச் சுழற்றினன் வயிரத்தோளான்."

"எற்றின வெறிந்தவெல்லை யெய்தின வெய்தபெய்த
முற்றின படைகள்யாவு முறைமுறை முனிந்துசிந்தச்
சுற்றின வயிரத்தண்டாற் றகைத்தன னமரர்துள்ளக்
கற்றில னின்றுகற்றான் கதையினல் வந்தையின்கல்வி."

என்றபடி தம்மையெதிர்த்த அசுரவீரர்கள் விடுத்த வேல் வாள் அம்பு முதலிய ஆயுதங்களும் நெருங்கிவந்த ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்படைகளும் நாசமுறும் வண்ணம் ஒருபெரிய தண்டத்தினை யெடுத்துச் சுழற்றியடித்துக் கொன்றனர்.

அன்றியும் பத்துக்கோடி யானைகளையும் அத்தொகைக் குதிரைப்படைகளையும் அத்தொகைத் தேர்களையும்

ஒரு கணப்பொழுதுக்குள் அடித்து நாசஞ்செய்து இனிப் போரேயில்லையென்று கூறுமாறு செய்தனர்.

இதுகண்ட அசம்பாவமுள்ள அகம்பன் தனது பிலமனைய வாயை யதுக்கித் தனது தேரைச் செலுத்திக் கொண்டு ஆஞ்சனேய ரெதிரேசென்று வருஷகாலமேகமு நாணுமாறு கர்ச்சனைசெய்து தனது வில்லினை வளைத்து நாணியேற்றி ஆஞ்சனேயர்மீது,

"சொரிந்தன புகழிமாரி தோளினு மார்பின்மேலும்
தெரிந்தன வசனிபோல்வ செறிபொறி பிதிர்வதிக்கின்
வரிந்தன வெருவைமானச் சிறைகளா லமரர்மார்பை
வரிந்தன வடிம்புபொன்கொண் டமைந்தன வாகுங்கண்ண."

என்றபடி கூரிய விறகினையுடைய சிறந்த அம்புகளை விடுத்துப் பொருதனன். இங்ஙனம்பொருத அகம்பனது கழுதைபூண்ட தேருஞ்சாரதியு மழிந்தொழியத் தண்டினா லடித்துநாசஞ்செய்துநின்றனர். அதனைக்கண்ட அகம்பனொரு பெரிய தண்டமொன்றைக் கையினாலெடுத்துக் கொண்டு இவனையித் தண்டினாலடித்துக் கொன்று பனிதரை வெறியுராக்கி ராவணனை வெற்றியுடையவனாகச் செய்கின்றேனென்று ஆரவாரஞ்செய்து வருதலைக்கண்ட மாருதி விரைந்தவனெதிரே சென்று தண்டினான் மோதியவனையடிக்க வவனிவரை யடிக்க இருவருஞ் சிறந்த பெரும்போரினை நெடுநேரஞ்செய்து கடைசியாக ஆஞ்சனேயர் அகம்பனது தண்டினையுந் தண்டேந்திய கையினையும்

ஒடித்துக் கீழேதள்ளினர். ஒருக்கையிழந்த அகம்பனடி யிடித்தாற்போல மாருதியின் மார்பின்மோதி யடித்தனன். அவ்வடியேற்ற ஆஞ்சநேயர் இவன் இடக்கையி லடித்தா னிவனை நாம் தண்டத்தாலும் வலக்கையாலும் அடிப்பது சரியல்லவென்று,

"அடித்தவன் தன்னைநோக்கி யசனியே றனையதண்டு
பிடித்துநின் றேயுமென்றான் வெறுங்கையாற் பிழையிற்றன்னு
மடித்துவா யிடத்தகையான் மார்பிடைக் குத்தவாயால்
குடித்துநின் றமிழ்வானென்னக் கக்கினன் குருதிக்கொள்ளை."

என்றபடி தமதிடக்கையா லவன்மார்பிலொரு குத்துக்குத்தினர் அக்குத்துடனவன் இரத்தம் கக்கிக்கொண்டு கீழ்வீழ்ந் திறந்தனன் இவனிறந்ததனைக் கண்ட தேவர்கள் ஆஞ்சநேயரைப் புகழ்ந்து கொண்டாடினர்.

உஎ-வது.

சகஸ்த்ரகோடி ராக்ஷஸத்வம்ச பராக்கிரமம்.

இரைக்குங்கடலி னொருபுறமா யிலங்குமருத்து மலைதன்னைப்
புரக்குமவரில் வர்த்தேற்ற பொல்லாக்கொடிய பாதகரா
மரக்க ரறுப தாயிரங் கோடி யானுர் தமையட்ட
குரக்குச்சீயத் தனையுள்ளிற் கொண்டவெனக்கோர் குறையின்றால்.

(இ-ள்.) அலையொலி மலிந்த நெடுங்கடலி னொருபுறத்த தாய் விளங்கிய மருத்துமலையைக் காக்குமவரைப்போல வீற்றெதிர்த்த கொடிய பொல்லாத பாவிகளான அரக்க ரறுபதினாயிரங்கோடிப் பேர்களையும் அடித்தும் உதைத் தும் கொன்ற வானரசிங்கமான ஆஞ்சனேயரது திருவு ருவை யுள்ளத்திற் கொண்டுள்ள எனக்கொரு குறையுமின் றென்பதாம், எ-று.

விவரம்.

இராவணன் மகனான இந்திரசித்தென்பவன் பிரம தேவனிடம் பெற்றுள்ள வரத்தின் திமிரினால் பிரமாஸ் திரத்தையெடுத்து தன்னுடன் பொருத இளையபெருமாள் முதலியவர்கள்மீது விடுத்தனன். அதனால் அங்கிருந்த இளையபெருமாள் வானரவீரர் முதலியவர்கள் பிராண னில்லாதவர்களாகிக் கிடந்தனர் அவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் வண்ணம் சஞ்சீவியென்னு மருந்தினைக் கொண்டுவரும்

V.S.

வண்ணம் கரடிவீரனை சாம்பவனும் அசுரவீரனை விபீஷணனும் ஆஞ்சனேயரை வேண்டியநுப்ப அவரும் ராம நாமஸ்மரணையுடன் இருதோள்களையுஞ் சுருக்கி நிமிர்த்து மண்டியிட்டுமேலெழுந்து மேகமண்டலமாதிகளைக் கடந்து வடதிசை நோக்கிச்சென்று சாம்பவன் கூறிய இடத்தினை யடைந்து அருமருந்து மலையையெடுக்கத் தொடங்கிய காலத்தி லறுபதாயிரங்கோடி அசுரர்கள் ஒரு கூட்டமாக எய்தி ஆஞ்சனேயரைத் தடுத்து அவராலுதையுண் டிறந்தனர். இதனை,

புயல்வாய்கிழிக்குந் தடங்குவடு மாலவரைபபுத
தோளெழுந் திறைஞ்சிப்
பொருள்வினவ வந்ததன் கருமநுநலிக்குறை
புகன்றத ணெஞ்சாலிற்
செயல்வாய்க் கடுங்கணியரக்கரறு பதினாயிரங்
கோடிதனையு நூறிக்
திண்புய வரைக்குளம் மணிவரையை
யேந்தித் திரும்பி."

என்னும இதனாலுணர்க.

௨அ - வது.

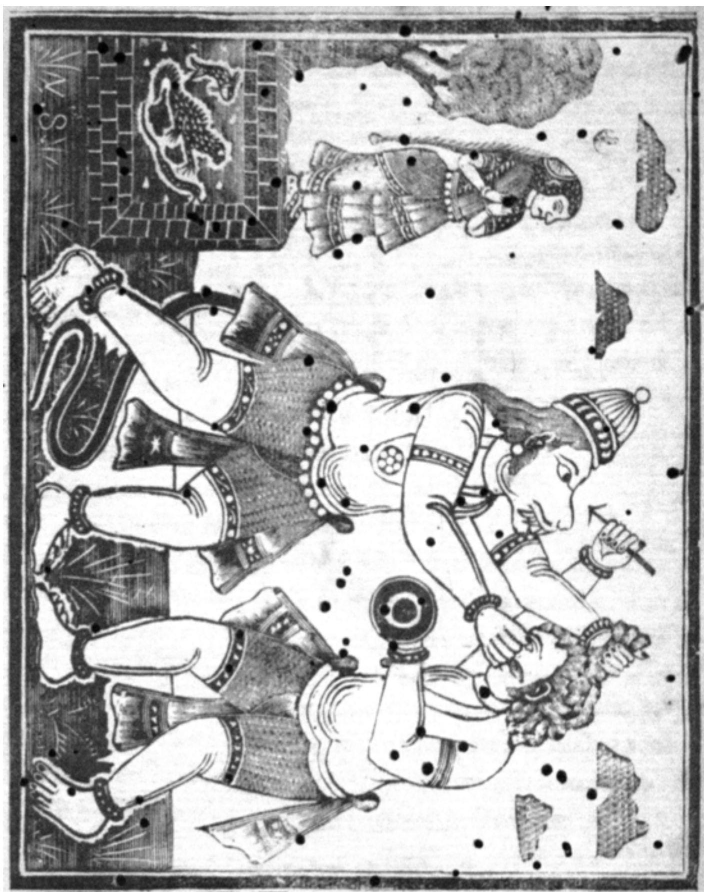
காலநேமிகண்டன பராக்கிரமம்.

கோலமருத்து மலைகொண்டு போவான்குறித்த காலத்து
நீலநேமி யெனுமுருவை நிறுத்திமுனிவ னெனநின்ற
காலநேமி யெனுங்கொடிய கசடன்றன்னை யுதைத்தழித்த
சீலவனும வடிமலரைச் சிரத்துமகத்துஞ் சேர்த்துமால்.

(இ-ள்.) அழகிய மருத்துமலையை யெடுத்துச் செல்வான்சென்றகாலத்து நீலமலைபோன்ற வுருவினைமறைத்து மாயமுனி யுருவங்கொண்டு நின்ற காலநேமியெனுங் கொடிய கசடனை யுதைத்துக் கொன்ற நல்லொழுக்கத்தினையுடைய ஆஞ்சனேயரது திருவடிமலர்களைத் தலையிலுமுள்ளத்து மமைத்துப் போற்றுவோமாக, எ-று.

விவரம்.

ஜானகிப் பிராட்டியின் நிமித்தமாக நிகழ்ந்தபோரில் தனது புத்திர மித்திராதியரை இழந்த ராவணன் கடுங்கோபத்துடன் தனதுமூலபல சைனியத்தினை அனேகமாயிரம் தூதர்களை யனுப்பி யழைப்பித்தனன் அழைப்பிக்க வந்த ஆற்றலுந் தோற்றமுமுடைய அவ்வசுர சேனைகளுடன் போர்க்களமெய்திப் பொருதகாலத்து பெருமாள் மோகனாஸ்திரத்தினா லவர்களை யெளிதின் மடித்தருளக் கண்டு பின்னுங் கடுங்கோபங்கொண்ட ராவணன் போர்க்கோலத்துடன் ரணகளம் புகுந்து லக்ஷ்மணப்பெருமாளோடு போர்புரிதலும் அவர் அவன்விடுத்த நூற்றுப்பத்து

நாருயிரம் கணைகளையும் கொடியில் ஏற்றழித் தாரவாரித் தலும் ராவணன் மனதினுள் இவன் தன் தமையனான ராமனிலும் போரிற் சிறந்தவனாக இருக்கின்றானிவனை மோகனாஸ்திரம் விடுத்தழித்துமெனா அதனையெடுத்து விடுத்தனன் அது மிக்கவேகமாய்த் தனதாற்றலைக் காட்டிக்கொண்டு வருதலைக்கண்ட விபீஷணர் இதுமிகவுங் கொடிய மோகனாஸ்திரம் இதனை நாராயணாஸ்திரம் விடுத்தழித்தீர் என்று கூறுதலும் இளையபெருமாள் அவ்வாறே செய்தனர் அதனால் மோகனாஸ்திரமானது தனது வீரங்குன்றி அழிந்தது.

அதுகண்ட ராவணன் குலத்துக்குக் கேடாகநின்ற கோடாலிக் காம்பைப்போல இவன் நமக்குப் பகையாளனாக எதிரிபக்கத்திலிருந்து சமயோசிதமாக அசுரதந்திரங்களையுரைக்கின்றான் இவனைக் கொன்று தொலைத்தாலன்றி நமக்கு வெற்றியுண்டாகாது என்று விபீஷணரைக் கொல்லக்கருதி அதிக கோபத்துடன பாரியதும் மயன் கொடுத்ததும் எத்தகைய அஸ்திரங்களாலுந் தடுக்கமுடியாததும் மகா வீரியமானதுமான வேற்படையை யெடுத்து விடுத்தனன் அது வானிற்சுழன்று விபீஷணரைநாடி வருவதனைக் கண்ட விபீஷணர் இளையாழ்வாரான லட்சுமணரைப் பார்த்து அண்ணலே! இதோவருகின்ற வேலானது,

"விட்டபோதினி லொருவனை வீட்டியேமீளும்
பட்டபோதவ னன்முகனயிலும்படுக்கும்
வட்டவேல்."

என்னைக் குறித்து ராவணன் விடுத்திருக்கின்றான் என்றனர். அதுகேட்ட லட்சுமணர் அவ்வேலினை அநேகம் அம்புகளாலும் அநேகம் அஸ்திரங்களாலுந் தடுத்துப் பார்த்தனர். தடுத்த,

"எய்தவாளியும் ஏயின படைக்கலம் யாவும்
செய்தமாதவத் தொருவனைச் சிறுதொழிற் றீயோன்
வைதவை யினிலொழிந்தன."

என்றபடி நிட்பிரயோசனமாகி யொழிந்தன. அது கண்ட இளையபெருமாள் தமது மனதினுள் யான் இதனை விறப்பேனாயினும் அடைக்கலம் புக்காரைக் காத்தபுகழ் நிற்கும் என்று விபீஷணர்மீது அவ்வேல் படாதபடி விரைந்து பாய்ந்து வேலினைத் தம்மார்பி லேற்றனர் ஏற்ற தனுயிரிழந்தனர். அதுகண்ட விபீஷணர் ஒரு தண்டத்தினால் ராவணனுடைய ரதாசுவ சாரதிகளை நாசஞ் செய்தனர். ராவணனும் பகைவனிறந்தானென்னுந் துணிபினால் விபீஷணரைக் கொல்லமுயலாது தன்னரண்மனை சென்றான்.

பின்னர் விபீஷணாதியனைவரும் கோவெனக் கதறிப் பதறி இளையபெருமாளின் மரணத்துக்காகத் துக்கித்து இதனைப் பெருமாளுணர்ந்தாற் சகோதர வாத்ஸல்யத்தால் உயிரிழப்பர் அவருயிரிழக்கக் கண்ட சுக்கிரீவமகாராசனும் பிறருமுயிரிழப்பர் எனக்கூறி வருந்துதலைக் கண்ட சாம்புவந்தர் அழுவாரனைவரையும் பார்த்து அந்தோ வாளாவேன் கவலுகின்றீர். நமது அஞ்சனைநந்தனர்

உள்ளகாலமளவும் நமக்கொரு கவலையும் இன்றாம். அவ ரெங்குளார் என்றவுடனே விபீஷணர் ஆஞ்சனேயரை யழைத்துச் சாம்புவற்குக் காட்ட அவர் வீரா திவீரரே பண்டு கொண்டுவந்த மருத்துமலையை இன்றுங்கொண்டு வந்து இளையபெருமாளின் உயிரையுண்டாக்குதி ரென்ற னர் அம்மொழிகேட்ட அவர் அவ்வாறேயென விரைந்து பேருருவங்கொண்டு தோள்கள் திசைகளை யிடிக்கவும் நவக்கிரகங்களுந் தாராகணங்களும் கோத்தமைத்த மணி மாலைபோல விளங்கத் தோள்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆயிரம் யோசனைய கலத்ததாக விளங்கவும் கால்களின் பருமனு லிலங்கை யிடமில்லாததாகவும் அகன்றனககளை வீசுதற்கு நீண்ட திசைகள் போதாதாகவும் நின்று வால்விசைத்துக் கைநிமிர்த்து வாயினையுங் கிறிதகலம் விருத்து மார்பினை யுங் கழுத்தினையுஞ் சுருக்கி உடலிலுள்ள ரோமங்கள் சிலிர்ப்பக் காலூன்றிமேலெழுந்து மேகமண்டலங் கிழிந்து நீர்கசிய நக்ஷத்திரங்களுதிர மலைகளுமாங்களுந் தொடர்ந் தெழ வானவர் விமானங்களழிந்து பேரிடிகாட்டிப் பெருங் கடலுள் விழுந்தழிப மேலெழுந்து பாய்ந்து அலைகள் பல திசைகளையு மழிக்கபாய்ந்தது,

'கடல்முன்னே நிமிர்ந்தோடக் கால்முன்னே
தொடர்ந்தோடக் கடிதிற்செல்வான்
உடன்முன்னேசெலவுள்ளங் கண்டக்குழைவால்செலச்
செல்வானுருவை நோக்கி

அடன்முன்னே தொடங்கியநா ளாழ்கடல்சூ
ழிலங்கையெனு மரக்கர்வைகும்
திடமுந்நீர்க் கிடையறிந்தான் முறிந்ததுகந்
துயரென்றார் தேவரெல்லாம்."

என்றபடி கடலும் வாயுவு முன்னே தொடர்ந்து செல்ல இலங்கையைக் கடந்து மேகமண்டல சூரியமண்டல சந்திரமண்டல நக்ஷத்திரமண்டல சுவர்க்கமண்டலாதிகளுக் கப்பாற் சத்தியலோகமள வுயர்ந்து விரைந்து வானநாடர் முதலியர் இங்ஙனம் வந்தவன் கருடனோவென்றும் பிரமனோவென்றும் முக்கண்ணனோ வென்றும் திருமாலோவென்றும் உருவோவென்றும் அருவோவென்றும் கூறுமாறு விரைந்துயர்ந்து தாவி உலகளந்த பெருமாளது அடிமலரை யொப்ப வோங்கிப் பாய்ந்து,

"தேவரு முனிவர்தாமுஞ் சித்தருந் தெரிவைமாரும்
மூவுல கிடையுளோரு முவகையாற் றொடர்ந்துமொய்த்தார்
தூவின மணியுஞ்சாந்துஞ் சுண்ணமு மலருமொய்த்துப்
பூவுடை யமரர்தெய்வத் தருவென விசும்பிற்போனான்."

என்றபடி தேவரும் முனிவருஞ் சித்தரு மரம்பையரு மகிழ்ச்சி மீக்கூர்ந்து பொன்னுமணியு மலருஞ் சாந்து மிறைத்து வாழ்த்தி இமயமந்தர கைலாயாதி மலைகளைக் கடந்து மேருவையடைந்து அங்கு திரிமூர்த்திகள் திருவோலக்கங்கொண் டிருந்ததலைக் கண்டு பணிவுடனப்பாற் சென்று திக்குப்பாலகர்முதலியோரிடத்தையுங் கடந்து

அமிர்தவுருவமான சஞ்சீவி இருக்குமிடத்தை யடைந்த
காலத்து ராவணனேவலால் முன்னரே யிங்குவந்து முனி
யுருவமாக இருந்த காலநேமியென்னுங் கொடிய அரக்கன்
ஆஞ்சநேயரெதிரே சென்று நணிபிதம்பேசி நீ தேடிவந்த
மருந்து இக்குளத்தில் நீ மூழ்கிப் பின்னர்த் தேடினாற்
கிடைக்குமென்று கூறினான். நல்லாரெதனிலும் பொல்
லாங்குரையாரெனக் கருதிய ஆஞ்சநேயர் குளத்திலி
றங்கி மூழ்கினார். உடனே அதனிற்கிடந்த முதலையொன்
றவர் காலைப்பற்றி யிழுத்தது அவரதனை உதறியெறிந்த
னர். அது ஒருபெண்ணாகி வீர! இவன் முனியல்லன் கால
நேமியென்னுங் கொடிய மாயவரக்கன் இவனை ராவணன்
அனுப்பினான் இவனைக் கொன்று வந்தவேலையைச் செய்க
என்றது, அதுகேட்ட ஆஞ்சநேயர் கடுங்கோபத்துடன்
விரைந்து அக்காலநேமியி னருகிலெய்தி அவன் கன்னத்தி
லோரடி இடியிடித்தாற்போல அடித்தனர். உடனேயவன்
நிசவுருவுட னெதிர்நின்று சிறிதுபொருதனன் ஆஞ்சநே
யர் நின்னோடுமெனக் கிங்கொரு போரோவென்று அவன்
கன்னத்திற் பின்னுமறைந்து அவன் பிடரியைப் பிடித்துக்
கீழேதள்ளிக் கழுத்தின்மிதித் துதைத்தடித்துப் பிடித்தி
டித்துக் கொன்றனா. அவனுமொரு பெருமலைபோல
இறந்து விழுந்தனன். உடனே பெண்ணுருவம் ஆஞ்ச
நேயரெதிரே தோன்றி அஞ்சலிபுரிந்து வாழ்த்தி யான்
தான்யமாலி யென்னுந் தேவமாதெனக் கூறிமறைந்தது.
அவரும் சஞ்சீவிமலைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு விரைந்து
லங்கையிலுள்ள ரணகளமெய்தி இளைய பெருமாளைச்

சஞ்சீவிக் காற்றினலெழுப்பி அனைவருக்கு மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்கினர். இதனை,

எண்ணில்பல புவனங் கடந்துலவ் திரும்க்
 கிறைவரா லேவவந்தீர்
றெவா மருந்தொன்று பெறகாடி வீரனே
 மிவ்விடத் தெய்தியிட்டீர்
புண்ணிய மளிக்குமந் திரமொன்று கேளுமிப்
 புனலாடி மீளுமெனவே
பொருமாயை பலவல்ல வொருகால நேமிமுனி
 புகல்குள மிறங்கியாடித்
தண்ணிலவு மோனையிற் பிடிமுதலை யைக்கொன்று
 தள்ளவது தான்யமாலித்
தையல்வடி வாய்வந்து வெய்யதச முகன்விடு
 சழக்கனிவ னுயிர்பருகென
வணணியொரு குத்திலவ னைச்சவட் டியவனெ
 டம்புலி யாடவாவே.

என்பதனுணர்க.

உகூ-வது.

மயூராசுர சங்கார பராக்கிரமம்.

இவனே மயில்ராவணன்.

நேமிவரையிற் கூலத்தா னிறுத்தவிஞ்சி யகத்தெய்திச்
சாமிதனையவ் விளைஞனுடன் றூங்கியேகிப் பாதலத்திற்
சேமத்திருக்க மயூரனுடல் சிதைத்தெம்பரனைக் கோடுபோந்த
தோமிலனுமன் றிருவடியென் னுளத்துஞ்சிரத்துந் துலங்குகவே.

(இ-ள்.) சக்கரவாளகிரியை யொப்ப வமைத்திருந்த வாற்கோட்டையுளெய்திச் சக்கரவர்த்தி திருமகனை அந்த இளையபெருமாளுடன் எடுத்துச் சென்று பாதாளத்திற் பத்திரப்படுத்தி யிருந்த மயூராசுரனைக் கொன்று எம்பரமனை இளையபெருமாளுடன் முன்னிருந்த இடத்திற் கொண்டுவைத்த குற்றமற்ற ஆஞ்சனேயரது திருவடிக் கமலங்கள் எனதுள்ளத்திலும் தலைமேலும் எஞ்ஞான்றும் விளங்குவதாக, எ-று.

இதன் வரலாறு.

இருபத்தெட்டாவது பராக்கிரமத்தி லுரைத்தபடி காலநேமியாதிகளை யழித்த ஆஞ்சனேயரானவர் சாமிகாரிய துரந்தரராய் விளங்கிய காலத்தில் லங்காநாதனை ராவணன் பலவாறுலோசனை செய்து தன்மனதில் யான் சனகன்மகளை விரும்பி என்புத்திரமித்திராதி யனைவரையு மிழந்தேன் மனிதர்கள் வெற்றியுடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். இவர்களோடு போர்புரிந்தா லிவர்களை நாம் வெல்லோமென்பது மூலபல மூதலியவைகளைக் கொண்டு நாம் நடக்திய சண்டைகளை நமக்குணர்த்தும் இவர்கள்

இறந்தாலும் இவர்களை அனுமானென்பவன் சஞ்சீவிமருந்தினால் பிழைப்பிக்கிறான் தேவர்களிவர்களுக்குச் சகாயமாக இருக்கிறார்கள் நமது பிரகஸ்தன் சொல்லுகிறபடி இம்மனிதரிருவரையும் நமதசுர மாயையால் இக்கூரங்குக் கூட்டத்தினின்றும்பிரித்து நமதெண்ணத்தினை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நிதிசெய்துக்கொண்டு மயூராசுரனை அழைப்பித்து இராமலக்ஷ்மணர்களை வானரர்களறியாதவண்ணம் பிரித்துப் பாதாளத்திலொரு மறைவிடத்தில் அடைத்துவையென்று கட்டளையிட்டான் அவன் சொற்கிணங்கிய மயூரன் அன்றிரவில் அவ்வாறு செய்வதாக ஒத்துக்கொண்டான்.

இதனைத் திரிசடையானவள் வாயுதேவனுக்குணர்த்த வாயுதேவன் விபீஷணனுக்குச் சொல்ல விபீஷணாழ்வார் அனைவருக்கு முரைக்க அனைவரும் ஆஞ்சனேயரைப் பார்த்து வீராதிவீரரே! உமது பராக்கிரமத்தாலே தான் பெருமாளும் இளையபெருமாளும் மயூராசுரன் கையிற் சிக்காதிருக்கவேண்டும் என்று கூறினர். அதுகேட்ட ஆஞ்சனேயர் அவ்வாறே செய்வோமென அன்றிரவில் ஸ்ரீராமபிரானிளையாழ்வான் முதலியவர்களை யுட்கொண்டதான ஒரு பெருங்கோட்டையாகத் தமது வாலைச்சுற்றி விடுத்துக் காவலாக இருந்தனர். இதனையறியாத மயூராசுரன் சதுரன்-சாத்தியன் - சலப்பிரவாசன் - மாயாவினோதன் என்னும் நான்கசுரர்களுடன் வாற்கோட்டையினருகிலெய்திச் சதுரனை நீ இக்கோட்டைக்குள் நுழைந்து ராம

லக்ஷ்மணர்களெங்கே தூங்குகிறார்கள் என்று பார்த்து வரக்கூடவையென்ன வன்னேன் அவ்வாற் கோட்டையைச் சுற்றிப் பார்த்து அதனுட்புகுத வழியில்லை அது மிகவு முயரமானது என்று உள்ளமைய ஆகாயென்றவுட னருகி னின்ற சாத்தியன் நான் போய்வருகின்றேனென்று வாற் கோட்டையி னமைப்பைக் கண்டு ஆச்சரியங் கொண்டு வாலைத் தூக்கித் தலையை யுள்ளேவிட்டான் வாலயசைத்த தனை யுணர்ந்த ஆஞ்சனேயர் வாலைப் பூமியிலழுத்தினார் உடனே யவன் மூக்கு வாய்முதலிய நசுங்கிப் பயந்து வெடுக்கெனத் தலையை வெளியிலிழுத்துப் பிராணனைக் காப்பாற்றிக் கொண்டவனாய் மயூராசுரனைப் பார்த்து அண்ணலே என்னாலுள்ளேபோக முடியாது எனது மூக்கும் வாயும் நசுங்கி வருந்துகின்றேனென்றான் உடனே மயூரன் விபீஷணனுருவமெய்தி ஆஞ்சனேயரது சம்மதப்படி வாற் கோட்டையுளெய்தி இராமலக்ஷ்மணர்களை மோகன மந்திரத்தால் மயக்கி ஒரு பெட்டகத்துளாக்கித் தன்கையிற் கொண்டுபோய் பத்திரமாகக் காவலில்வைத்து மேல்நடப்பனவற்றை எதிர்பார்த்திருந்தனன்.

சிறிது நேரத்துக்குள் விபீஷணரால் மோசநடந்த தனையுணர்ந்து வாயுதேவனது சகாயத்தால் மயூரன் நகரிற் பிரவேசிக்கச்சென்ற ஆஞ்சனேயர் அவன் நகருக்குச் செல்லும்வழியில் கமலவுருவமாக வமைக்கப்பட்ட கபாட வாசலில் காவலிருந்த இரண்டாயிரம் அசுரர்கள் இவரோ டெதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள் அவர்களை ஆஞ்சனேயர்

வெகு லேசாகக்கொன்று கமலநாளம்போல் அமைக்கப் பெற்ற வழியின் வழியாக உள்ளே பிரவேசித்து நீக்கோட்டையெனப் பெயருள்ள மதிற்புறத்தி லிருந்தெதிர்த்த அசுரர்களையுங் கொன்று அக்கோட்டைக் காவலர் தலைவனான மச்சவல்லபனென்னும் வீரனெதிர்க்க அவனைத்தன் வெயர்வைத் துளியிலுண்டானவனென்று அவன் வாய் மொழியிலுணர்ந்தவனை ஒருகுத்திற் கீழ்த்தள்ளி யுள்ளே சென்று அடுத்த கோட்டைக்குள்ளிருந்த நாலாயிரங்காவலாளரையு மதஞ்செய் துள்ளேபுகுந்து அதற்கடுத்த தாம்பிரக் கோட்டைக்குள் இருந்தெதிர்த்த இரண்டாயிரம் அசுரர்களையுங் கொன்று அப்புறமுள்ள வெங்கலகோட்டையென்னு மதிலுட்புகுந்து எதிர்த்தாரைக் கொன்று அப்பாற்சென்று காஞ்சனமென்னும் பெயருள்ள கோட்டைக்குட் புகுந்து அங்கிருந்தெதிர்த்த அசுரர்களையுங் கொன்று அப்பாற்சென்று பிரவாளமென்று பெயருள்ள கோட்டைக்குள் புகுந்து அவ்விடத்திலு மெதிர்த்தவர்களைக் கொன்றுள்ளே சென்று இடையிலுள்ள உத்தியானத்திலெதிர்த்த ரக்தாக்ஷன் முதலியவர்களைக் கொன்று மயில்ராவணனென்னு மயூரனெதிரேசெல்ல வவன் அநேக முறை அநேகம் வீரர்களை அனுப்ப அவர்களையெல்லாம் ஒருக்ஷணத்தில் கொன்று மயூரன்மீது தாவிப்பாய்ந்தவன் கன்னத்திலறைந்து நீயோ என்னை வஞ்சித்தெம்பெருமானைக் கொண்டுவந்தவன் என்றவனுடன் போர்புரிந்தவுடன் அவனும் இவனோடு கடும்போர்புரிந்து வெல்லமுடியாமல் அநேகம் மாயப்போர் புரிந்தனன் அவைகளையும் ஆஞ்ச